

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΤΟΣ Α'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 21

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΛΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Ἡ συνδρομὴ ἐτησίᾳ καὶ προπληρωτὴ διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμᾶς 12, διὰ τὰς Ἑσθίας δραχμᾶς 15 καὶ διὰ τὴν Ἑσθίαν δραχμᾶς 20.

Ἀγγελίαι καὶ εἰδησιόφαις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐκὶ ἰδιαίτερῃ συμφωνίᾳ.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 16 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1886

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

Πρό τινων ἡμερῶν ὁ τηλεγράφος μετέδιδεν εἰς τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος μίαν τῶν συγνάκις παρ' αὐτοῦ διαβιβαζομένων ἀλλοκότων εἰδήσεων, αἵτινες μᾶς κάμνουν νὰ βλέπωμεν ἀλλήλους ἐν ἀπορίᾳ μὲ ἡλίθιον ἐκ τῆς ἐκπλήξεως βλέμμα. Ὁ ἐν Βιέννῃ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος, ἔλεγεν ἡ εἰδήσις, ἀσθενῶν δὲν δύναται νὰ μεταβῇ εἰς Βελιγράδιον ὅπως ὑπογράφῃ τὴν συνθήκην τῆς ἐλληνοσερβικῆς συμμαχίας! Ἡ εἰδήσις ἦτο ψευδὴς ἐν οὐσίᾳ, δημιουργημα τοῦ γνωστοῦ ἐν Βιέννῃ χαλκείου· δυστυχῶς ὅμως ἦτο ἀληθὴς κατὰ τὸ πρῶτον αὐτῆς μέρος. Ὁ ἐν Βιέννῃ πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος ἐγνώσθη ὅτι ἠσθένει καὶ μάλιστα σοβαρῶς. Τῷ ὄντι μετὰ δύο ἡμέρας ἠγγέλθη ὁ θάνατος αὐτοῦ.

Ὁ Γρηγόριος Ὑψηλάντης, τῶν πολυτίμων τοῦ ὁποίου ὑπηρεσιῶν στερεῖται δυστυχῶς ἡ πατρίς μας κατὰ τοὺς παρόντας κρίσιμους καιροὺς, ἦτο ὁ μόνος γόνος τῆς μεγάλης καὶ περικλεοῦς οἰκογενείας τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα διὰ τόσης περιβάλλεται αἴγλης ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγενε-

σίας. Μονογενὴς υἱὸς τοῦ τεταρτοτόκου ἀδελφοῦ τῶν Ὑψηλάντων Γρηγορίου ἐγεννήθη τῇ 17 Σεπτεμβρίου 1835, συνειδῶς δὲ τὴν ἀξίαν τοῦ μεγάλου ὀνόματος ὅπερ ἐκληρονόμη, προσεπάθησε καθ' ἅπαντα αὐτοῦ τὸν βίον νὰ φανῇ ἀντάξιός αὐτοῦ διὰ τῶν ἰδίων ἀρετῶν καὶ τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεων. Διωρίσθη πρεσβευτὴς ἐν Βιέννῃ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πενθεροῦ του βαρόνου Σίνα, προσκαίρως δὲ διετέλεσε τοιοῦτος συγχρόνως καὶ ἐν Παρίσις. Μόνος αὐτὸς ἐξ ὅλων τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλλάδος διετήρει τὴν θέσιν του κατὰ τὰς ἐκάστοτε καταργήσεις τῶν πρεσβειῶν, καθὼ παρέχων ἀμισθί τὴν ὑπηρεσίαν του, ἥτις εἰς πολλὰς περιστάσεις ἀπέβη ἐπωφελεστάτη χάρις εἰς τὰς σχέσεις αὐτοῦ μετὰ πολλῶν διακεκριμένων τῆς ὑψηλῆς διπλωματίας ἀτόμων. Μεγαλοπρεπῶς διάγων καὶ ἐλευθεριώτατος φύσει παρείχε μετὰ προθυμίας τὴν συνδρομὴν του πολλαχῶς γινόμενος χρήσιμος εἰς τοὺς δεομένους τῆς προστασίας του ὁμοεθνεῖς αὐτοῦ.

Ὁ λαὸς τοῦ Ναυπλίου, τῆς πόλεως ἐνθ' ἀναπαύονται τὰ ὅσα τοῦ ἡρωικοῦ αὐτοῦ θεῖου Δημητρίου, αὐθορμήτως ἐξελέξεν αὐτὸν ἀντιπρόσωπόν του κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1868· ὁ δὲ Δεληγιώργης σχηματίσας ὑπουργεῖον ἐν ἔτει 1871 προσέφερε πρὸς αὐτὸν τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν. Ἀλλ' ἡ πολιτικὴ καὶ μάλιστα ἡ μικροπρεπὴς καὶ ἄγονος πολιτικὴ ἡ δυστυχῶς εἰς τὴν ἡμετέραν χώραν ἐπικρατοῦσα δὲν ἐσαγήνευσε τὸν Ὑψηλάντην, ὅστις οὐτὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀντιπροσώπου οὐτε τὸ χαρτοφυλάκιον ἀπεδέχθη, προτιμότερον θεωρήσας καὶ λυσιτελέστερον νὰ ἐπιτελῇ μακρόθεν τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον. Πόσον δ' εὐόρκως ἐξετέλεσεν αἰετοτε τοῦτο μαρτυρεῖ ἡ εἰλικρινὴς λύπη ἣν ἠσθάνθη ἐπὶ τῷ θανάτῳ του τὸ ἔθνος καὶ ὁ βασιλεὺς ὅστις ἰδιαίτερώς τὸν ἐξετίμα καὶ τὸν κύνόει καὶ ἀτομικὸν αὐτοῦ φίλον τὸν ἐθεώρει.

